

Van de voorzitter

Minie Walma – Schreur

Op 15, 16 en 17 maart vinden de Tweede Kamerverkiezingen plaats.

Vanaf dat moment verlaten veel vertrouwde gezichten onze Tweede Kamerfractie. Sommigen omdat ze zelf kiezen voor een andere weg, anderen omdat hun termijn van 8 jaar erop zit en weer anderen omdat ze niet meer op de lijst staan.

Wij hebben de afgelopen jaren op een zeer goede en constructieve wijze samengewerkt met de huidige fractieleden, daarom zullen de veranderingen door al deze mutaties voor ons als senioren zeer groot zijn, denk alleen al aan de portefeuilles waarmee wij als actieve, maar ook soms kwetsbare senioren mee te maken hebben. Dan gaat het bijvoorbeeld om de pensioenen en de AOW, WMO, WLZ, ZVW maar ook toerisme, fietsbeleid, verkeer, (leeftijds)discriminatie, ZZZ, wonen enz.

Wij gaan als senioren zeker Kamerleden als Klaas Dijkhoff, Roald van der Linde, Antoinette Laan-Geselschap, Albert van den Bosch, Remco Dijkstra, Tobias van Gent, Sven Koopmans, Erik Ziengs Helma Lodders, Jan Middendorp, Martin Worsdorfer en Martin Bosman node missen.

Wij bedanken alle vertrekkende Kamerleden voor hun inzet ten aanzien van de voor ons zo belangrijke portefeuilles en wensen ze alle goeds voor de toekomst.

Natuurlijk komen er nieuwe Kamerleden voor terug. Wij hebben er destijds bij de scoutingscommissie sterk op ingezet zich niet alleen te richten op kandidaten met een zorgachtergrond, maar ook breder te kijken naar kandidaten die zich willen sterk maken voor senioren die middenin de samenleving staan. Onze verwachtingen zijn dus hoog gespannen.

De nieuwe kandidaten zijn zich nu via allerlei filmpjes aan het voorstellen. Ik weet niet of het u is opgevallen maar zij presenteren zich veelal op dezelfde en/of overlappende terreinen. Ik heb, of het moet nog komen bij de eerste 20 kandidaten (nog) niemand gezien die zei zich volledig voor de senioren te willen inzetten.

Vol verwachting klopt ons hart.

In deze Nieuwsflits

- *Jan Huitema over de levering van vaccins en hoe krijgen we meer de regie*
- *Een laatste bijdrage helaas van Roald van der Linde over 'pensioenland'*
- *Een opiniestuk van Chantal Nijkerken – de Haan*
- *De eerste column in hopelijk een lange reeks van Helma Neppérus*
- *Sjoerd Kremer schrijft over voor de rubriek 'een zinvol leven na je 65e'*
- *Stemmen per post*
- *Zelf verder lezen over levenseinde*
- ***En voor uw agenda***
- *Een nieuwe 'Kopje Koffie Met....' staat in de steigers*
- *Een meeting over wonen*
- *George Bolmers nieuw lid bestuur*

Schaatsers, Driebergen februari 2021 foto RJL

Vaccins

Door: Jan Huitema

VVD Europarlementariër

Net als in Nederland, stond ook in Brussel het onderwerp coronavaccins de afgelopen weken hoog op de agenda. De berichten dat het farmaceutische bedrijf AstraZeneca door productieproblemen niet op tijd kon voldoen aan de beloofde leveringen aan Europese landen, hebben veel stof doen opwaaien en dat is natuurlijk terecht. Iedereen kijkt reikhalzend uit naar de prik die ons hopelijk in de nabije toekomst kan verlossen van de coronamaatregelen en waardoor het 'normale' leven weer een beetje dichterbij komt. En dus is er een belangrijk debat in Brussel ontstaan over hoe we ervoor kunnen zorgen dat we coronavaccins zo snel mogelijk beschikbaar kunnen maken voor mensen.

Daarbij wordt de inzet van de zogenaamde dwanglicentie momenteel druk besproken. Hierdoor kunnen farmaceutische bedrijven verplicht worden gesteld om hun patent op een vaccin vrij te geven, waardoor vaccins ook door andere bedrijven geproduceerd kunnen worden. Een controversiële stap, want patenten zijn bedoeld om de investering van een farmaceutisch bedrijf in een medicijn te beschermen. Onder normale omstandigheden is patentrecht daarom een groot goed. Maar we leven niet in normale tijden. De hele wereld wacht op vaccins en zulke uitzonderlijke omstandigheden vragen soms om uitzonderlijke oplossingen. Ik denk dat een dwanglicentie echter een stap is die we alleen moeten inzetten als alle andere wegen bewandeld zijn. Eerst zou ik er voorstander van zijn om met alle grote farmaceuten die een vaccin hebben ontwikkeld, om tafel te gaan zitten en te zien wat er mogelijk is op vrijwillige basis. De milieuc commissie, waar ik lid van ben in het Europees Parlement, heeft de grote farmaceuten en de Europese Commissie daarom uitgenodigd om hierover in debat te gaan. Hierbij kan alleen al de dreiging van een mogelijke dwanglicentie wellicht zorgen voor creatieve oplossingen.

De productie van vaccins is echter niet alleen afhankelijk van de wil van farmaceutische bedrijven om te produceren of op tijd te leveren aan Europese landen. De leveringszekerheid van vaccins valt of staat met de beschikbaarheid van de juiste grondstoffen. Nu de vraag voor deze grondstoffen wereldwijd toeneemt, is het interessant om te kijken waar die grondstoffen geproduceerd worden. Hier raken we aan een breder probleem dat al veel langer bestaat. De Europese Unie is voor de grondstoffen van medicijnen in het algemeen in de afgelopen decennia steeds afhankelijker geworden van landen als China en India. Tegelijkertijd nemen de medicijntekorten, ook in Nederland, ieder jaar toe. Al sinds voor de start van de coronapandemie pleit ik daarom voor een Europese aanpak van medicijntekorten. Waarom Europees? Omdat er momenteel soms tekorten ontstaan in

Nederland omdat producenten een medicijn voor meer geld aan een ander Europees land kunnen verkopen. Een Europese aanpak zou hier dus gewenst zijn.

Nu de discussie over de strategische autonomie van Europa, en dus in hoeverre we afhankelijk moeten willen zijn van landen buiten onze grenzen voor essentiële producten, steeds sterker aanzwelt, wil ik van dit momentum gebruik maken. Er moet een concreet debat gevoerd worden over medicijntekorten, waarbij we ook moeten kijken naar het terughalen van delen van medicijnproductie naar Europa. Zodat we de leveringszekerheid van medicijnen en vaccins voor mensen kunnen garanderen.

Pensioenland

Door: Roald van der Linde

VVD Tweede Kamerlid

In de aanloop naar de verkiezingen is er steeds weer dat spannende moment: de doorrekening van de verkiezingsprogramma's. Het CPB komt daarmee begin maart. Ik kreeg van verschillende kanten vragen over de strekking daarvan: is een plus in de doorrekening niet een soort balletje-balletje, iets dat we uiteindelijk zelf betalen via nieuwe belastingen? Ik loop niet vooruit op het CPB, maar laat ik het zo zeggen: als de modellen van het CPB een plus voor een bepaalde groep mensen laten zien, mag u aannemen dat ze daar niet zelf voor opdraaien. En als er onbedoeld een min uit de doorrekening komt, kunnen we die nog corrigeren in het regeerakkoord.

Dit is waarschijnlijk mijn laatste bijdrage aan uw nieuwsbrief: na de verkiezingen verlaat ik de Tweede Kamer. Acht jaar lang ben ik met hart en ziel volksvertegenwoordiger geweest. Het is goed dat er weer een nieuwe lichter Kamerleden komt, maar het voelt ongemakkelijk dat ik de grootste klus, het nieuwe pensioenakkoord, niet kan afmaken. Dat akkoord is een zware verantwoordelijkheid tegenover alle generaties in dit land.

Illustratief is de mail die ik enkele weken geleden kreeg van een trouw VVD-lid, tevens lid van dit netwerk. Een lid dat nooit een blad voor de mond neemt als het in zijn ogen niet klopt. Dat was nu ook het geval. Ik had tijdens de digitale koffieochtend in januari gezegd dat pensioen een 'voorwaardelijke aanspraak' is: het kan tegenvallen. En dat geldt helemaal voor indexering, tenminste als je naar de wet kijkt. En daar sloeg dit trouwe lid op aan. Hij schreef me het volgende:

Onlangs keek ik in de stukken van mijn overleden ouders en kwam daar een boekje tegen genaamd "uw ABP-pensioen". Op pagina vijf stond onder de kop "Aanpassing" de volgende tekst: "uw pensioen is welvaartsvast. Dit houdt in, dat bij elke algemene wijziging van de salarissen van het rijks personeel uw pensioen ook wordt aangepast. Deze aanpassing vindt veelal plaats door de middelsom te vermenigvuldigen een veranderlijk getal (aanpassingsfactor genoemd)." En daarna volgt de berekening van de aanpassing van het pensioen. Als ik dit lees dan constateer ik dat deze "aanpassing", heden indexering genoemd, als heldere afspraak werd geponeerd en dus een recht is.

Als je het nu leest, weet je precies waarom veel ouderen boos zijn over de achterblijvende indexatie. De minister van SZW kan honderd keer uitleggen hoe goed het nieuwe pensioencontract is, maar als je altijd hebt gehoord dat je pensioen welvaartsvast is, voel je je bekocht.

Waar is het fout gegaan? Op twee punten. In de tijd dat het boekje "uw ABP-pensioen" werd geschreven, groeide de economie als kool, was de rente hoog en hadden pensioenfondsen royale buffers. Werkgevers stonden garant voor een pensioen van 70% van het laatstgenoten salaris. Ze stortten bij als het nodig was, ze roomden iets af als de reserves al te overvloedig werden. Geen vuiltje aan de lucht, dus pensioenfondsen vonden het blijkbaar niet nodig om hun deelnemers te vertellen dat die indexatie geen gegeven is. Dat was fout 1.

Eind jaren negentig begon het vervolgens te knellen. De rente daalde al en de buffers stonden onder druk. Rond 2000 stortte de beurs in. Pensioenfondsen vonden de vaste rekenrente van 4% veel te laag en lobbyden voor een marktconforme rente. Internationale boekhoudregels maakten het bedrijven moeilijk om garant te staan voor het pensioen. Werkgevers en werknemers begonnen daarom bij de cao-onderhandelingen aan knoppen te draaien: 70% van het eindloon werd een percentage op basis van het onduidelijke 'middelloon', de vaste pensioenuitkering werd omgezet in een vaste inleg, waarmee het beleggingsrisico verschoof naar de deelnemers. Het stond ongetwijfeld netjes in de cao's, maar uw pensioencontract werd stevig veranderd en de communicatie daarover was, op z'n zachtst gezegd, niet van de kwaliteit die we nu zouden verwachten. Dat was fout 2.

Dus, ja, ik heb de afgelopen jaren alle begrip gehad voor boze gepensioneerden en heb dat in elk debat herhaald. En het lastigste is dat je na zoveel jaren niet meer weet op wie je boos moet zijn: je werkgever, een anonieme werkgeversclub, je vakbond? Had de overheid toch

moeten ingrijpen in de cao-besprekingen? Ik begrijp vervolgens de druk op de overheid en de toezichthouder om (opnieuw) de regels te versoepelen. Maar daarmee zou het probleem nog groter worden. Er moest meer veranderen. Vandaar het jarenlange soebatten in de SER, dat uiteindelijk in 2019 leidde tot het nieuwe pensioenakkoord.

Ik ben ervan overtuigd dat we de komende jaren veel problemen gaan oplossen. Die lage rekenrente verdwijnt grotendeels, fondsen hoeven geen buffers op te bouwen en daardoor kunnen ze sneller indexeren, iedereen kan straks zijn eigen pensioenvermogen zien en in de gaten houden.

Maar we mogen als politici niet zo maar aannemen dat de huidige generatie gepensioneerd dat voor zoete koek aanneemt. Daarom was ik de afgelopen jaren blij met uw kritische blik op alles wat we deden. Dank dat u, het hele netwerk, me scherp hebt gehouden. U zult mij de komende jaren blijven zien, als actief lid en vooral als trainer bij de Haya van Somerenstichting. Tot ziens!

Opiniestuk

Door: Chantal Nijkerken-
de Haan

VVD Tweede Kamerlid

6

Opiniestuk Chantal Nijkerken-de Haan

De afgelopen weken verschijnen er steeds berichten in de media over uitspraken van rechtszaken waarbij geoordeeld wordt dat de bijstandsuitkering (deels) moet worden terugbetaald en ook nog een boete wordt opgelegd. Een mevrouw die wekelijks boodschappen kreeg van haar ouders, een mevrouw die haar gebakken taarten via Facebook verkocht, een meneer met een Harley Davidson. Stuk voor stuk zaken waar vast een groter verhaal achter zit dan in het mediabericht opgeschreven. Verhalen met meerdere kanten die je helemaal moet kunnen lezen voordat je een oordeel geeft.

De bijstand is een 'vangnetuitkering'. Een uitkering voor mensen die zelf geen inkomen kunnen verdienen en geen andere middelen van bestaan hebben om in het

levensonderhoud te voorzien. Iedereen die in Nederland woont kan er aanspraak op maken. Je hoeft er geen premie voor te betalen zoals bij een verzekering. Als maatschappij vangen we je op als er niemand meer in je omgeving is om je te helpen. We zorgen dan met elkaar dat iemand geld heeft om van te kunnen leven. Het is een belangrijk vangnet. We kunnen allemaal in de situatie terecht komen waarbij het niet meer lukt om zelf in je inkomen te voorzien.

Om het draagvlak voor dit vangnet in de maatschappij te houden, we betalen er allemaal aan mee, is het belangrijk om te toetsen of iemand inderdaad geen andere inkomsten heeft. Daarom is iemand die bijstand aanvraagt en ontvangt verplicht om te melden als er andere 'inkomstenbronnen' zijn (dat kan ook in natura zijn). Het is aan de gemeente om te beoordelen (maatwerk) of en welke consequenties dat heeft voor de hoogte van iemands uitkering. De hoogte van de uitkering is immers afgestemd om te kunnen voorzien in de basale kosten van levensonderhoud. Als iemand dus bijvoorbeeld structureel hulp krijgt uit de omgeving, dan betekent dat, dat de maatschappij niet (volledig) hoeft bij te springen om iemand te ondersteunen. Als iemand niet doorgeeft aan de gemeente dat er andere inkomsten zijn dan wordt dat iemand aangerekend en zijn er consequenties.

Terugkomend op de genoemde verhalen hierboven. Ik kan hier geen uitspraak over doen. Ik ken de persoonlijke situaties niet. Ik weet niet waarom die mensen niet gemeld hebben dat er inkomsten zijn of structurele hulp is uit hun omgeving. Ik weet niet wat het hele verhaal is op basis waarvan je als gemeente of als rechter tot het oordeel komt of iemand wel of niet terecht een uitkering heeft gekregen. Het vangnet dat wij als maatschappij bieden aan mensen die écht niet voor zichzelf kunnen zorgen.

7

Het kan natuurlijk voorkomen dat iemand vergeet een wijziging in zijn situatie door te geven aan de gemeente. En het is ook helemaal niet erg als je af en toe een kleinigheidje krijgt of geholpen wordt door iemand. Sterker nog, het is alleen maar fijn als er mensen in je omgeving zijn die je kunnen en willen helpen. Er zijn ook mensen die niet kunnen terugvallen op hulp van mensen uit hun omgeving. Juist voor deze mensen staan wij als maatschappij aan de lat. De maatschappij, wij, zijn hun ondersteuning. Daarom is het belangrijk dat mensen melden bij de gemeente als er hulp is vanuit de omgeving. Natuurlijk willen wij iedereen helpen die het niet zelf kan, maar er zijn helaas ook mensen die wel degelijk misbruik maken van het vangnet dat we als maatschappij bieden. Juist deze mensen moeten we hier geen enkele kans toe geven. Het mag niet lonen om te frauderen. Dit is precies het dilemma waar we voor staan. Mensen die niets of niemand meer hebben om op terug te vallen versus mensen die wel degelijk in staat zijn (deels) voor zichzelf te zorgen en daarmee geen aanspraak zouden moeten hebben op een uitkering of een deel van een uitkering.

De menselijke maat moet wat ons betreft centraal staan en gemeenten moeten dus ook naar iemands individuele situatie kijken. Als blijkt dat de huidige wet daar onvoldoende ruimte voor biedt, dan moeten we daar serieus naar kijken. Zonder uit het oog te verliezen dat de bijstandsuitkering een vangnet is waar we met elkaar voor aan de lat staan.

Recent heeft staatssecretaris van 't Wout een brief gestuurd naar de Tweede Kamer waarin hij aangeeft te onderzoeken op welke wijze we echte fraude beter kunnen verankeren in de wet, zodat iemand die een foutje of een vergissing begaat niet direct als fraudeur wordt bestempeld. Daarnaast komt er een Aanjaagteam preventie dat initiatieven gaat uitwerken om te voorkomen dat mensen fouten maken, bijvoorbeeld bij het aanleveren van informatie met betrekking tot de inlichtingenplicht. Tot slot gaat de staatssecretaris in gesprek met gemeenten om te komen tot voldoende ruimte voor maatwerk zodat mensen die opzettelijk misbruik maken van de voorzieningen aangepakt worden maar er voldoende ruimte is om maatwerk te leveren bij onbewuste regelovertreding. De VVD steunt de staatssecretaris in deze aanpak.

Sneeuw in februari, landgoed De Horst Driebergen. Foto RJL

In de nieuwsflits voortaan, ijs en weder dienende, een column van onze vast columnist, Helma Neppérus. Welkom!

Koffie met zware onderwerpen

Het is een rare tijd met dat coronavirus, Nu al bijna een jaar hebben we er mee te maken en wennen doen we er niet aan. Eerst werden alle vergaderingen en bijeenkomsten afgeblazen, nu ontmoeten we elkaar meer digitaal. Dat is niet ideaal, maar wel geschikt om af en toe weer eens anderen te spreken en ook voor inhoudelijke discussie.

Zo was er op vrijdag 12 februari een digitale koffie bijeenkomst van ons netwerk over ethische kwesties, vooral rond leven en dood, en daarbij was Kamerlid Ockje Tellegen aanwezig. Het is geen vrolijk thema, maar het is wel goed om het er over te hebben. Er hadden zich dan ook toch aardig wat mensen aangemeld. Kwesties over leven en dood zijn niet opbeurend, al gaf het velen wel een positief gevoel dat het kabinet wil, dat kinderen tussen 1 tot 12 jaar die ongeneeslijk zijn en waar het leven om medische redenen uitzichtloos is, nu ook voortijdig mogen overlijden. Het thema leven en dood raakt ons allemaal en in deze Coronatijd misschien nog wel meer. Verder raakt het onderwerp ook iedereen persoonlijk, welke behandeling wil je nog wel en welke niet en wat willen we onze partij meegeven voor het debat.

Het was na een heldere inleiding van Ockje een goede discussie. Er hadden zich duidelijk ook mensen goed voorbereid. Een deel van de aanwezigen had zijn of haar wensen duidelijk bij de huisarts laten vastleggen, In ons verkiezingsprogramma staat dat trouwens ook duidelijk. Voorafgaand daaraan zul je dus met je huisarts in gesprek moeten gaan, Er waren in dit kader ook suggesties over een protocol en het zogeheten "Behandelpaspoort". En als er te weinig plek is op de intensive care, wie gaan dan voor? Dat is moeilijk kiezen, ze noemen dat triage, voor artsen, medisch personeel. En dan de kwestie van dementie en euthanasie blijft ook altijd lastig. Maar laten we daar als VVD verder over denken en ons strandpunt ook uitdragen.

Na een korte koffiepauze, waar iedereen zijn eigen koffie kon zetten, kwamen ook andere onderwerpen aan de orde. De hoogte van de AOW, die toch iets omhoog is gegaan en nog altijd stuk hoger is dan in de meeste andere landen. Dan is er het punt van de doorstroming van huizen. In veel plaatsen blijven ouder wordende mensen in hun vrij grote huis wonen, omdat een wat kleiner huis of appartement niet goed te krijgen is en daardoor moeten jongen wachten. Ook in mijn eigen Voorschoten zie ik dat veel. En dan de bereikbaarheid. Dat speelt met openbaar vervoer, maar ook kun je denken aan de brievenbus. Voor sommige mensen is die een kwartier lopen. En in dat kader moeten we elkaar gaan helpen met de verkiezingen. Een goede opkomst is essentieel en kijk of een stembus of juist een brievenbus, het dichtste bij is. En vooral, help dus elkaar, want dat is essentieel om je stem te kunnen laten horen en dus voor onze partij,

Voorjaar februari 2021. foto RJL

Zinvol leven na je 65^e. Opgave of uitdaging?

In deze rubriek een
bijdrage van Sjoerd
Kremer,

Coördinator Thematisch
Netwerk Senioren in de
Samenleving voor
Fryslân

11

Na 25 jaar deel uitgemaakt te hebben van het dagelijks bestuur van gemeenten besloot ik in 2007 gebruik te maken van de mogelijkheid die de toenmalige minister van BiZa, Dijkstal, aan burgemeesters bood om op 62 jarige leeftijd met pensioen te gaan. Na 11 jaar wethouder in Assen en 4 jaar burgemeester van Zuidwolde (Dr) en 10 jaar burgemeester van de heringedeelde gemeente De Wolden leek mij de tijd gekomen het wat rustiger aan te gaan doen.

De gezondheid van mijn echtgenote ging achteruit en ook zelf kreeg ik een paar medische problemen. De woonboerderij in Zuidwolde was ook een nogal bewerkelijk object en alhoewel we er met heel veel plezier hebben gewoond besloten we die te verkopen en de mooie platteland gemeente te verruilen voor een stedelijke omgeving, Leeuwarden, zodat we de schouwburg en een goed ziekenhuis onder handbereik kregen.

De verkoop van de fraaie woonboerderij verliep traag, de crisis leidde ertoe dat het twee jaar duurde voordat de verkoop een feit was en we onze nieuwe woning in Leeuwarden konden betrekken.

Mijn opvolger in De Wolden heeft echter geen last gehad van zijn voorganger, want die had het te druk met andere bezigheden.

Wie denkt dat de agenda leeg is na pensionering vergist zich. Zeker op oud bestuurders wordt regelmatig een beroep gedaan om op verschillende terreinen actief te zijn.

Leeuwarden was ons bekend vanuit onze jonge jaren, maar om toch weer een netwerk op te bouwen was het nodig en uitdagend om ook daar weer contacten te krijgen, hetgeen prima is gelukt.

Mijn lidmaatschap van de verenigingsraad van de AVRO kon ik continueren omdat ik vanuit het Drents bestuur over kon stappen de het bestuur van Fryslân. Tot aan de fusie van de AVRO en de TROS in 2014 ben ik dus lid gebleven van de Verenigingsraad van de AVRO. Gedurende een reeks van jaren heb ik diverse bestuurlijke verantwoordelijkheden gedragen zoals voorzitter van de Monument Wacht Fryslân/Drenthe, penningmeester vangnetregeling Noordelijke Bestuurs Academie, penningmeester Stichting Waterprojecten Oost Indonesië, commissaris WMD, voorzitter Monument wachters opleiding in Noord Nederland. Ook de VVD heb ik niet geheel losgelaten, bij de afdeling Leeuwarden ben ik voorzitter geweest van de kandidaatstelling commissie voor kandidaten voor de gemeenteraad en ben ik nog steeds actief binnen het Senioren Netwerk Fryslân en als coördinator van Fryslân in SiS.

Inmiddels heb ik een groot aantal bestuursfuncties afgebouwd, ben nog voorzitter van de Probus club Doorlopers in Leeuwarden gedurende dit jaar, hetgeen in deze Corona periode een merkwaardige functie betreft zoals een ieder kan begrijpen zijn er geen bijeenkomsten en proberen we via e-mail toch op de hoogte te blijven van elkaars wederwaardigheden. Een bijzondere periode beleven we nu als opa en oma van een 2 jarige kleinzoon en een kleindochter die begin dit jaar is geboren. Als straks beide ouders weer gewoon naar het werk gaan is de oppas functie weer volop aan de orde en daar genieten we beide van. Gelukkig is de gezondheid van ons allebeide redelijk onder controle dankzij deskundige specialisten en medicijnen zodat we nog veel kunnen doen maar wel wat rustiger aan. Samengevat: zonder de inzet van actieve senioren zou het in Nederland niet zo goed gaan.

We blikken terug en kijken vooruit.....!

Onze vorige 'kopje koffie met...' ging over het levenseinde. Wilt u hier verder over lezen dan kan dit via bijgevoegde link. Liesbeth van den Berg maakte ons nog attent op het volgende:

Op donderdag 7 januari jl. is het VWS rapport Goed Sterven verschenen wat verslag doet van de gevoerde huiskamergesprekken over de laatste levensfase. Dit was een afspraak uit het - vanmiddag ontbonden - regeerakkoord.

Hierbij ook de podcast. Zie ook www.dialoglaatstelevensfase.nl

<https://soundcloud.com/user-734138921/voor-goed-sterven>

Ockje Tellegen staat in het Reformatorisch Dagblad met een reflectie op 4 jaar medische ethiek in Rutte-III, nalezen kan via onderstaande link.

<https://www.rd.nl/artikel/914526-vvd-kamerlid-tellegen-ik-tel-mn-zegeningen-in-rutte-iii>.

René van der Avoort bereidt samen met Anastasia van der Lugt een online meeting voor ons voor over de woonopgave waar we voor staan en het belang van het bouwen voor senioren. U las daar al eerder over in onze nieuwsflits. Ter voorbereiding alvast wat doorlinks.

13

Het aantal huishoudens van 55 jaar en ouder stijgt de komende vijftien jaar van 3,7 miljoen in 2020 naar 4,5 miljoen in 2035. Het aantal 75+ huishoudens groeit relatief nog harder. Dit blijkt uit de Monitor Ouderenhuisvesting, een nieuwe databank van het ministerie van de Rijksoverheid. Om deze mensen te huisvesten, is nu actie nodig om voor genoeg geschikte woningen te zorgen.

De nieuwe cijfers zijn te vinden op 55plus.cijfersoverwonnen.nl. De monitor is deel van het in kaart brengen van de woonbehoeften van de toekomst van de Rijksoverheid, uitgevoerd door onderzoeksbureau abf research. Uit de cijfers blijkt wederom dat de vraag naar geschikte ouderenwoningen flink zal toenemen.

Uit de cijfers blijkt ook wat voor soort woningen er in trek zijn: van de 75-plussers die willen verhuizen heeft 67% een voorkeur voor een speciaal voor ouderen bestemde woning, vaak in de vorm van een complex. Hiernaast is een monitor in het leven geroepen die specifiek gericht is op geclusterde woonvormen voor ouderen. Deze is te vinden op www.monitorgeclusterdwoenen.nl. Deze nieuwe monitor is nog in ontwikkeling en zal jaarlijks bijgewerkt worden.

Het in kaart brengen van de opgave op het gebied van ouderenhuisvesting is een belangrijke eerste stap op weg naar oplossingen voor het woningtekort voor ouderen. Bovendien profiteert ook de rest van de woningmarkt van een geschikt woningaanbod voor ouderen: als ouderen kunnen doorstromen naar een levensloopbestendige woning, komen er meer gezinswoningen vrij voor jonge gezinnen.

Binnenkort is het aan het nieuwe kabinet om vervolgens de stappen te zetten om deze woningen ook werkelijk te realiseren. Alzheimer Nederland **pleit** voor voldoende en passende woonvormen voor mensen met dementie tussen thuis en het verpleeghuis. Deze woonvormen moeten aansluiten bij de behoeften van mantelzorgers en mensen met dementie.

EEN OPROEP

Wilt u ons helpen?

Op woensdag 17 maart 2021 is de Tweede Kamerverkiezing. I.v.m. het coronavirus neemt de overheid maatregelen om de verkiezing zo goed mogelijk te laten verlopen.

Zo hebben de 70-plussers meerdere opties hoe zij hun stem kunnen uitbrengen:

- in een stembureau
- iemand machtigen
- per brief

Stemmen per brief klinkt misschien heel aantrekkelijk, maar dat brengt ook risico's met zich mee:

- Omdat niet iedere senior even gemakkelijk met de computer om gaat, is er een kans dat het instructiefilmpje niet gezien wordt.
- De inleverdatum van de brief is een eerdere datum dan de verkiezingsdatum.
- Het aantal brievenbussen is de laatste jaren zo verminderd, dat de dichtstbijzijnde brievenbus vaak op 20 minuten loopafstand is.
- Het gemeentelijk afgiftepunt voor de brieven is een centraal punt, maar daardoor ook op verre loopafstand voor een groot aantal inwoners.

Bovengenoemde risicofactoren zouden er toe kunnen leiden dat juist bij de senioren een groot aantal stemmen verloren gaat. Dat moeten we niet laten gebeuren. We kunnen dit voorkomen.

Daarom wil ik een oproep doen aan alle Lokale VVD-afdelingen om vanaf 1 maart (de brief met het stembiljet kan vanaf 26 februari bij de kiezers bezorgd worden) een 'hulpteam' te hebben klaarstaan, om VVD-stemmers waar nodig te helpen, hetzij met het per brief stemmen, hetzij met het ophalen en inleveren van de briefstemmen. En natuurlijk ook met het regelen van volmachten.

De VVD-leden zouden hiervan op de hoogte gesteld kunnen worden per e-mail.

Aan de VVD-stemmers die geen lid zijn, zou dit kenbaar gemaakt kunnen worden d.m.v. een advertentie in de plaatselijke krant of een huis-aan-huis foldertje.

De senioren hebben het net als veel andere groepen niet gemakkelijk in deze tijd. Laten we, waar mogelijk, klaar staan om elkaar te helpen.

Elke stem telt.

Francisca van Diepenbroek

Voorhout

Lid Thematisch Netwerk Senioren in de Samenleving

een kopje koffie met...

Na de verkiezingen weer een kopje koffie met....Sophie Hermans. We praten na over de verkiezingsuitslag. En we proberen dan ook afscheid te nemen van een aantal vertrekkende Tweede Kamerleden waar we nauw mee hebben samengewerkt. Het eerstvolgende kopje koffie staat gepland op **vrijdag 26 maart van 10.00 – 12.00 uur**. De uitnodiging volgt als vanouds via de mail.

- ✓ George Bolmers is bereid gevonden ons bestuur te komen ondersteunen. Hij zal zich later aan u voorstellen. Welkom George!
- ✓ Reacties welkom of wilt u onze leden ergens over informeren. Stuur een mailbericht naar t senioren indesamenleving@gmail.com we vinden het leuk om post te krijgen!
- ✓ De natuurfoto's in deze nieuwsflits kwamen van Robert-Jan Lenselink